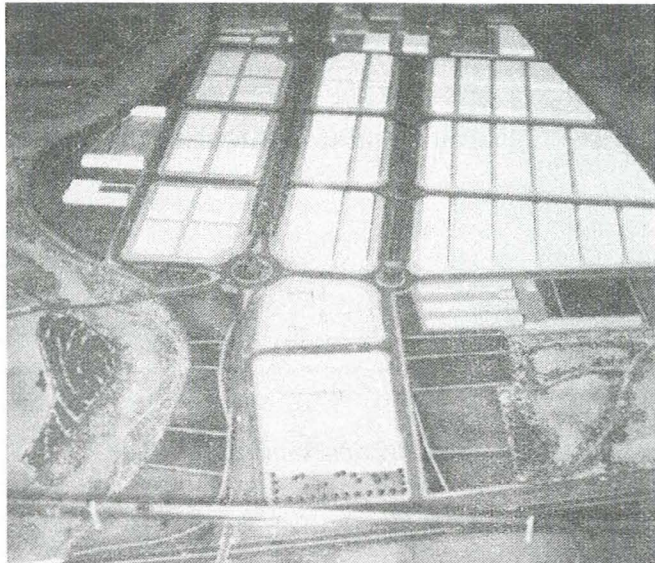

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 2 de febrer de 1996 • Núm. 23 • Any I • 100 ptes

El polígon industrial
és presentat pel
conseller d'indústria
Diego Such

pag 3

El tanatori prompte pot
ser una realitat

pag 4

S'ha creat el Consell
Delegat de la Coral Kylix

pag 6

El Círculo Cultural
de Bailes de Saló,
en ple funcionament

pag 7

El C.D.Benicarló
s'apropa al líder

pag 12

El bàsquet benicarlando
continua la mala ratxa

pag 13

SUMARI

✓ Local

- P.3. El polígon industrial
- P.4. Llum verda al tanatori
- P.4. La pluja ens visita
- P.5. **Darrera la gatera:** Manifest per la pau

✓ Societat

- P.6. El barco
- P.6. Es crea el Consell Delegat de la Coral Kylix
- P.7. Círculo Cultural de Bailes de Saló
- P.8. **El Mussol:** Festa de l'arbre

✓ Cultura

- P.9. **Vinguen dies i caiguen pans:** Assaig de la mentida

P.9. **La nostra cuina:** Mandonguilles d'abadejo

P.10. **Cinema:** Les dues B

P.10. **Els dies gloriosos:** El somni americà

P.10. **Epístola a la vora:** De prop o de lluny, Corpus pal juny

✓ Medi Ambient

P.11. **La nostra botànica:** Plàtan

P.11. **El futur del present:** Donar-li una oportunitat a la pau

P.11. **Llibre:** Educar para la paz

✓ Esports

P.12. **De diumenge a diumenge:** El Benicarló venç el Benicàssim i s'apropa al líder

P.12. **En off side:** Com a casa

P.13. **Basquet:** El Mobel Record arrollado. Tot igual en el C.B. Benicarló

P.14. **Futbol Sala:** El Proyastec Alfs cerca del títol

P.14. **La claca:** Volei platja

P.14. **Amunt i avall:** Xert Vallibona(5)

✓ Agenda i serveis

P.15. **El mots encreuats. Agenda i serveis**

✓ Última

P.16. **Ni creix ni meix:** Ali, Camali i els clàssics

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Manel Garcia Grau, Josep Igual
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Centre Excursionista Xiruca
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc

Dipòsit legal:

CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol
Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts. *La Ven de Benicarló*, surt cada divendres.

Editorial

Ja era hora! Sembla que per fi, més que siga en maqueta, tindrem polígon industrial a Benicarló. Ja veurem si a partir d'ara, entre el conseller i l'alcalde aconseguen que tinguem, a més de maqueta, polígon i, a més de polígon, empreses que vulguen instal·lar-s'hi. Perquè, ¿No és una vergonya que fins ara un empresari haja tingut més facilitats per a instal·lar-se, per exemple, a Vinaròs que al seu propi poble?. Esperem que aquesta presentació siga el primer pas perquè el projecte siga una realitat i faça retornar l'activitat industrial a Benicarló.

Cartes dels lectors

La secessió lingüística valenciana (2)

Com veiem, és un tema que no és nou i que el 1932 van resoldre amb les Normes de Castelló (particularitats valencianes dintre de la unitat de la llengua). Hi ha valencians, però, que no estan d'acord amb que l'Institut d'Estudis Catalans regule tota la llengua, com Vicente Simó Santoja quan diu: "Només que foren 10 paraules, eixes 10 paraules, jo, com a valencià, tinc el dret que no me les regule cap institut que no siga valencià". Bé, crec que té tot el dret a pensar i exigir el que vulga, però jo crec que el fet que una llengua continga diferents dialectes i subdialectes és ben normal i que portades les coses al límit que apunta, al Maestrat ens podriem plantejar si la nostra parla l'han de regular a València, perquè jo, quan parlo (no "parle" dic "natros" (no "mossatros") o "llauradó (no "llauraor") o "vaig anà de viaige" (no "ani de viatxe") etc. Arribat a aquest punt un de Traiguera, per exemple, em podria dir que si fem una institució per regular la parla del Maestrat ell voldria formar la seua pròpia, perquè podria començar per dir-me: Jo no "parlo" sinó "parlec", i així successivament.

Què pretenen els secessionistes del valencià? Segurament que ens avorrim d'aquestes contínues batalletes i ens passem a l'altre idioma més "serios": el castellà (dissimulat a vegades amb la denominació política d'"espanyol"), llengua més d'acord amb els interessos de la burgesia "valenciana". Però som deu milions de persones que podem parlar aquesta llengua i això ens pot donar un cert pas a la CEE si hi fem suficient pressió. Pressió que hauria de començar, això sí, per casa nostra i estendre's als amics, al poble, a la comarca, al país, etc. Perquè hi tenim dret!

F. ALEXANDRE GALINDO

Sr. director:

Recentment he viatjat per Extremadura, i em va passar una cosa molt curiosa. Només entrar a l'autopista vaig adonar-me'n que no em van donar "ticket", vaig pensar que ja s'ho cobriren d'alguna manera, però no, jo anava fent quilòmetres i allà no es cobrava ningú. Llavors vaig pensar que devien tindre algun sistema de seguiment per satèl·lit i que ja m'ho carregarien a la targeta Visa. Però no va ser així, ara passats ja dos mesos ningú m'ha demanat ni un duro. Açò és fabulós vaig pensar i vaig anar a contar-los-ho als meus germans que viuen a Castelló i així ensenyar-los les fotos del viatge amb la meua núvia. Vaig decidir agafar l'autopista, perquè la nacional sempre està a "parir" de camions i només entrar al peatge em van endossar un ticket, me'l vaig guardar a la guantera del meu Seat i en arribar a Castelló em vaig trobar un senyor amb bigot que em mirava amb cara estranya i m'anava repetint com un lloro 1035 pts, 1035 pts. Em va dir que o li pagava o no em deixava sortir. Catòlicament vaig pagar, amb resignació, mentre em preguntava quan tindrem ací un satèl·lit com a Extremadura i si eixos diners de tots els valencians eren per a finançar-lo. Aquest és el motiu de la meua carta i el meu dilema. Tota una discriminació que fins a cert punt pot fer una mica de gràcia.

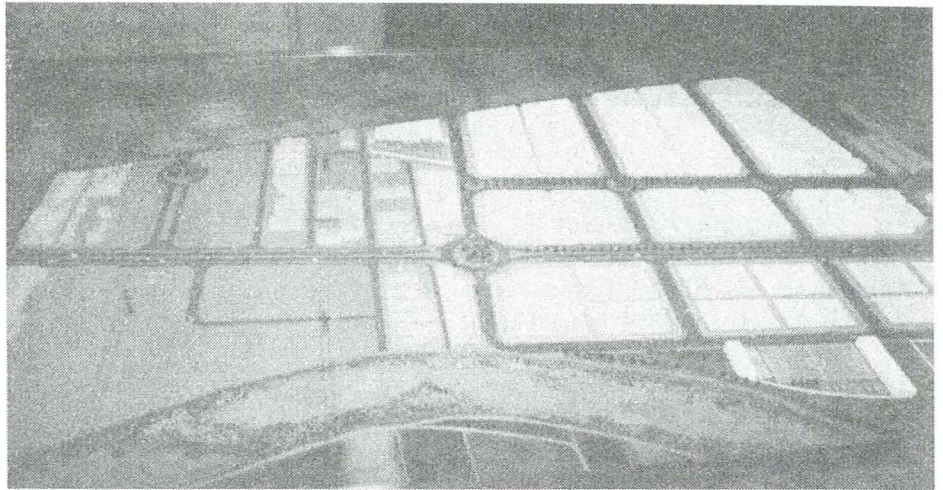
JOAN CARLES A.F. 18183774-C

Presentació de la maqueta de Polígon pel Conseller d'Indústria

REDACCIÓ

Avui divendres visita la nostra ciutat el Conseller d'Indústria Comerç i Turisme, Diego Such, amb motiu de la presentació de la maqueta del futur polígon industrial de promoció pública per a Benicarló. Aquesta infraestructura, que serà coneguda sota la denominació de Polígon "El Collet", ha de suposar un incentiu important per a la inversió empresarial i la industrialització de la zona, per tal de mitigar la crisi d'ocupació ocasionada pel tancament d'importantes empreses en els darrers temps.

Aquesta infraestructura, que serà coneguda sota la denominació de Polígon "El Collet", ha de suposar un incentiu important per a la inversió empresarial i la industrialització de la zona

L'origen del projecte es remunta a l'any 1987, amb l'aprovació de l'actual Pla General d'Urbanisme on es contemplava la delimitació de terreny urbanitzable per a sòl industrial. Han estat necessaris 8 anys perquè des del SEPIVA (Organisme depenent de la Generalitat Valenciana) es projectés definitivament la dotació. Aquest retard ha estat motiu de polèmica i retrets de responsabilitats entre els partits governants a l'Ajuntament i a la Generalitat fins les passades eleccions autonòmiques (PP i PSOE).

Per a aquesta legislatura s'ha creat una comissió especial a l'Ajuntament amb membres dels tres grups amb representació (Jesús Molina del PP; Pascual Moya del PSOE i Enric Moya de la UPV). La UPV ha estat l'únic grup polític de l'oposició que ha aportat propostes al projecte inicial d'aquest futur polígon. Es demana-

ven mesures de tipus medio-ambiental, de comunicació viària, incloent-hi la planificació d'un "carril bici", i tot un seguit de paràmetres estètics i paisatgístics.

els dos partits de l'oposició s'han queixat de la poca informació que tenien sobre el projecte i sobre la mateixa visita del conseller

A l'hora de tancar la nostra edició, no coneixem les manifestacions i innova-

cions que puga fer el Conseller Such, per la qual cosa informarem la propera setmana dels detalls de la visita.

Hem arreglat les opinions dels nostres polítics locals, els quals, tots, han coincidit en valorar positivament la necessitat de crear aquesta infraestructura i en que la propera setmana podran fer declaracions més documentades. Els representants dels dos partits de l'oposició s'han queixat de la poca informació que tenien sobre el projecte i sobre la mateixa visita del conseller.

L'opinió dels polítics:

Jesús Molina (PP), ha manifestat a La Veu: "El conseller vindrà només a presentar la maqueta, és una planta del polígon, no de les empreses que puguen haver-hi. Demà també hi haurà una reunió amb empresaris suposadament interessats en el projecte, però cal tenir en compte que moltes gestions es fan directament des del SEPIVA"

Pascual Moya (PSOE): "De moment no tenim massa informació, només sabem que ve el conseller. Es va crear una comissió a l'Ajuntament que s'ha reunit un parell de vegades, però ara fa temps que no ens han donat cap informació"

Enric Moya (UPV): "Aquesta visita ha estat una sorpresa, fins ara no hem tingut cap notícia respecte al desenvolupament del projecte i no se'ns ha informat de si es pensen adoptar les mesures concretes per a evitar la degradació de l'entorn que la UPV va plantejar a la comissió. És tant important una correcta implantació com una eficaç promoció econòmica a l'exterior, en definitiva, saber-lo fer i saber-lo vendre"

ESTELLER IMPORT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

Llum verda al tanatori

No volem que ens carreguen el mort”
diuen els veïns

REDACCIÓ

La Comissió d'Urbanisme de l'Ajuntament de Benicarló ha dictaminat favorablement respecte a la instal·lació del polèmic Tanatori. Això ha estat possible amb els vots a favor del PP i els vots en contra del PSOE i la UPV, i en definitiva suposa donar llum verda a aquesta activitat, ja que és molt difícil que des d'instàncies superiors es pose cap inconvenient en permetre unes instal·lacions avalades pel propi Ajuntament.

La Comissió d'Urbanismeha dictaminat favorablement respecte a la instal·lació del Tanatori amb els vots a favor del PP i malgrat els vots en contra del PSOE i la UPV

El Grup municipal del PP ha fet valer la seua majoria absoluta per a imposar una decisió que pot crear malestar entre els ciutadans que viuen a l'Avinguda Maestrat i rodalies. Els populars afirmen que no hi ha cap via legal per a impedir aquesta activitat empresarial, mentre que els partits de l'oposició demanen les solucions alternatives que des de fa temps l'alcalde els ha promès i que no s'han vist materialitzades.

Les instal·lacions constaran de dos sales per a vetllar als difunts, una àrea d'oficines i una sala de preparació de cadàvers amb cambra frigorífica.

Les instal·lacions constaran de dos

sales per a vetllar als difunts, una àrea d'oficines i una sala de preparació de cadàvers amb cambra frigorífica.

A tot això es preveuen accions de protesta per part dels veïns que indignats, ens han manifestat: “No volem que ens carreguen el mort”.

Jesús Molina (PP) ens ha manifestat que “De moment, l'únic que s'ha fet és informar favorablement en la comissió d'urbanisme per a traslladar-lo a Castelló, a la Delegació d'Activitats Qualificades, i seran ells qui han de donar el vist-i-plau a la instal·lació”

J.A. Sánchez (PSOE) diu que: “Aquestes coses es resolen des de l'Ajuntament, Castelló no ha de decidir res, tiraran la proposta endavant i s'aprovarà. Tot açò és una falta de previsió per part del PP per no haver pensat en un lloc més idoni, no saben quines negociacions s'han portat amb l'empresa ni amb els veïns”

Per a Enric Moya (UPV) “una ciutat com Benicarló necessita un servei d'aquest tipus, però la seua ubicació als baixos d'un edifici residencial no és la més adequada. La solució passa per la difícil tasca dels polítics: saber conciliar l'interès legítim del promotor privat amb l'interès general dels ciutadans.”

Els rius secs ja van de gom agom

REDACCIÓ

La pluja que des de fa uns dies està present a la nostra ciutat i a la nostra comarca, ha fet que els nostres rius i barrancs baixen de gom a gom. Sempre és desitjable la pluja, i més en temps de sequera, però quan plou tant en tan poc temps, pot ser perjudicial i perillós.

El Barranquet baixava tan ple que l'aigua estava a punt de sobreeixir per dalt de les pistes del Club de Petanca i la carretera de Peníscola es va tallar al trànsit dijous de matí. També el Riu Sec baixava ple i són molts els benicarlandos que s'han apropiat a contemplar l'espectacle poc habitual.

La Nova
Dolçainers

C/ Fco. Pizzero, 44 - 2ª
12580 BENICARLÓ (Castelló)

Telèfons (964) 47 25 73
47 27 91

cristal - 1, s.l.
Alumínios
Persianas
Cristales

Àngel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 baixos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 87 12580 BENICARLÓ (Castellón)

La Veu
sense afonies

Auto Eduardo
c/Cervera, 32 tel. 48 10 13 Peñíscola
Mecánica • Electricidad • Ruedas

Foto denúncia

Qué és? Tots es deuen preguntar que fa en una cantonada com aquesta una espècie de taca pel terra, que pel que es veu apareix de la nit al matí, a bastantes més del poble, i que dia a dia creixen com a bolets sense cap tipus de control.

Haurem de tenir molta cura d'on anem ficant els peus i anar sempre amb el "cap catxo", no siga que ens puguem trobar amb la sorpresa i fer l'exclamació "Agggg" l'he tornat a xafar.

La veritat és que tal com diu la cançoneta "Qué serà, qué serà, una merda empaperà"

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a la Veu de Benicarló c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

✍ XIMO BUENO

MANIFEST PER LA PAU

Aquesta setmana, concretament el propassat dimarts 30, es va commemorar el Dia Internacional de la No Violència, instaurat pel Pedagóg i Pacifista Llorenç Vidal en record de Mahatma Ghandi, assassinat un 30 de gener de 1948; per això no estaria de més que dedicàrem una estona del nostre temps per a reflexionar sobre el significat d'aquest dia, tant a nivell personal, com familiar, laboral, social, etc.

La classe política és qui hauria de fer un major propòsit d'esmena per tal de retornar la confiança dels ciutadans i ciutadanes en ells i en la seua tasca de servei públic

Però potser la classe política és qui hauria de fer un major propòsit d'esmena per tal de retornar la confiança dels ciutadans i ciutadanes en ells i en la seua tasca de servei públic, ja que ara per ara la seua imatge i prestigi està molt deteriorada per les seues actituds de prepotència; de corrupció i prevaricació; de manifesta-

cions fora de to; de desqualificació, insults, amenaces vers als seus opositors; de despropòsits sense cap ni peus, etc.

Per això podem dedicar uns instants de la nostra vida a llegir i meditar sobre el significat d'un manifest per la pau que des de fa anys per aquests dates llegim a alguns centres educatius de Benicarló.

"En una societat com la nostra en constant transformació, canvi i evolució, la PAU no serà mai possible si en algun racó del Planeta TERRA hi ha algun tipus de violència o si l'amenaça de guerra fa trontollar les estructures i les consciències.

La PAU no la podem entendre com una absència de guerra, sinó com un treball individual i col·lectiu que ajude a erradicar les causes que generen els conflictes entre persones i els pobles com són la misèria, la fam, la injustícia, la dominació, la temor, el tràfic d'armes, la violència, les drogues, l'atur, etc.

Com a persones humanes tenim la necessitat, per no dir el deure moral, de treballar dins de les nostres possibilitats a favor de la PAU

Com a persones humanes tenim la necessitat, per no dir el deure moral, de treballar dins de les nostres possibilitats a favor de la PAU, ens cal l'esforç per la consecució de la solidaritat, la justícia, la llibertat, l'estima, el diàleg,

la tolerància, el respecte, etc com a única via per a crear una societat, un poble, una Món on prevalga la PAU i no la Guerra.

És millor que aprenguem a ser actors de la PAU que no espectadors de la violència

A tot això la confluència del desig, l'esforç i el compromís de tota la Comunitat farà possible que els camins que porten a la PAU els construïrem nosaltres mateixos amb la nostra actitud de fermesa i coherència, ja que és millor que aprenguem a ser actors de la PAU que no espectadors de la violència.

És per això que tots demanem un any més que d'una vegada per sempre totes les guerres, els actes de terror, el tràfic d'armes, el perill nuclear, la violència de tot tipus: racisme, xenofòbia, fam, especulació, corrupció, tortura, assassinat, discriminació, drogadicció, explotació, etc, desapareguen de la nostra societat i del nostre Planeta TERRA per tal de poder viure i conviure en PAU i amb respecte als DRETS HUMANS i als DRETS DELS POBLES per tal d'aconseguir un NOU MÓN."

EBarco

ABDELLAH KARROUCH

Lo he pensado, lo he decidido: Abandono este camino tan maravilloso pero sin futuro. Cogeré mi pasaporte, mi mochila, dinero y el ticket del barco.

El barco cruzaba el estrecho en aquella noche del sábado, en una fecha que está todavía tatuada en mi pasaporte y en mi memoria. Hoy distingo en mi vida entre el antes y el después del barco. Eran las nueve de la noche cuando el barco zarpó. Mi corazón estaba lleno de esperanza. Llevaba ambiciones y sueños como cualquier joven; cargaba también con el odio por quienes provocaron mi decisión de abandonar mis estudios, mi familia y mi ciudad.

El barco se alejó de Tanger desde donde las luces se alejaban hacia el Sur y yo me alejé hacia el Norte. Gibraltar luminoso, bonito paisaje en la oscuridad de aquella noche del sábado. Pensé en mi ciudad: los bares y las discotecas empiezan a oler a alcohol y porros. Cuerpos deseando el calor y el placer, prostitutas intentan emborrachar a sus clientes para poder sacarles más dinero. Otros se intercambian sus coches y sus esposas cuando la noche va más allá de lo habitual. Mendigos tendidos sobre las aceras de las avenidas. Licenciados bien vestidos

cenando y a dormir. Todo a cuenta de sus pobres padres. Conocimiento y sufrimiento en un silencio mortal. Las canas y las arrugas ya son síntomas de la juventud.

El barco sigue cruzando el estrecho. Los minutos van corriendo y haciendo mi vida más corta. Eso que me preocupaba desde hacía mucho tiempo: Vivir porque un día hay que morir.

Y llegó a la orilla del mar. Era cosmopolita. Viajeros orientales y occidentales. Pero la aduana era una frontera. No creo en las fronteras puesto que las fronteras después de la primera guerra mundial no son las mismas que después de la segunda. Las fronteras de la tercera guerra podrán ser diferentes porque el ganador querrá dibujar el mapa como le plazca; el pez grande se alimenta del pez pequeño...

El tren salió de Algeciras hacia Barcelona y al día siguiente de Barcelona hacia Gerona, y luego hacia Figueras y de allí a Valencia y Castellón.

Entre las estaciones y los trenes, entre la voluntad de querer y la falta de un medio de comunicación nace una extrema soledad; y mi aventura empieza a ser triste, sobre todo cuando el barco ha solucionado mis problemas a cambio de otros problemas; y aquí en Peñíscola encuentro mi único consuelo...

Es crea el Consell Delegat de la Coral Kylix

Uns integrants de la Coral Kylix d'acampada a Tírig el passat octubre

Des del seu debut en solitari el passat mes de juliol, els joves integrants la Coral Kylix sota la direcció de Lluís Vallès han treballat de valent per a millorar la seua qualitat interpretativa. Els concerts de Santa Cecília, de Nadal i de Benicarlàndia ens ho han demostrat. Ara els seu propòsit és consolidar la formació musical en l'aspecte associatiu: participar activament en les decisions i iniciatives que duren a terme en un futur immediat. Per aquest motiu amb l'inici d'un any nou, s'ha creat un Consell Delegat triat en una assemblea integrada per tots els coralistes. Proposar, coordinar i organitzar activitats i concerts seran les primeres tasques que s'han proposat de dur a terme a més de tenir cura de l'arxiu de partitures, la documentació i el material,

Javier Escuder, Elena Jordana, Carmen Gellida, Merche Octavio, Bartomeu Roig i Agustín Martínez formen aquest primer equip compromès en responsabilitzar-se progressivament de la gestió que fins ara s'ha dirigit des de la Junta de la Coral Polifònica amb Elena Alsina i Mariló Valverde al front.

Sens dubte aquests xics i xiques aportaran noves idees amb energies noves per a dur endavant la Coral Kylix, per a créixer en valors no únicament culturals sinó també humans. Sort !

ANNA PUJOL

MAESTRAT 106.2 F. M.

LA MILLOR INFORMACIÓ

EL MILLOR MAGAZINE

LA MILLOR MÚSICA

Apple Centre Ulldecona microgestió
 Integradors de sistemes • Distribuïdors Apple Computer
 c/ Murada de Baix, 20 Ulldecona Tel. (977) 57 32 39

Círculo Cultural de Bailes de Salón, una nueva asociación

REDACCIÓ

Como nuestros lectores ya sabrán, desde el año pasado, nuestra ciudad cuenta con una nueva asociación de bailes de salón, el **Círculo Cultural de Bailes de Salón**. Hemos entrevistado a uno de sus fundadores para intentar conocer quienes son, como trabajan y cuáles son sus principales objetivos como asociación cultural.

Con 170 socios fundadores, el **Círculo Cultural de Bailes de Salón** tiene como misión más importante la de enseñar y difundir todo tipo de bailes de salón

- ¿Qué es la asociación **Círculo Cultural de Bailes de Salón?**

* Como la palabra bien dice, es una asociación de Bailes de Salón donde se aprende las técnicas y estilos de las diferentes modalidades de baile: pasodoble, bolero, cha-cha-cha, fox, vals, pericón, rumba, merengue, rock & Roll, tango, etc

Dicha asociación recién fundada por una junta emprendedora y con ganas, apoyada por sus 170 socios fundadores, tiene como misión más importante la de enseñar y difundir todo tipo de bailes de salón

- ¿Tiene profesores propios?

* El **Círculo Cultural** tiene como pilares dentro de sus socios y con una antigüedad de 35 años de baile a sus distinguidos profesores D. Rafael Yela y Dña.M. Carmen Ramos

Actualmente están impartiendo clases en las localidades de Benicarló, Peñíscola, Vinaròs y Santa Magdalena

- ¿Se hacen cursillos en otras localidades o sólo en Benicarló?

* Actualmente se están impartiendo clases en las localidades de Benicarló,

Peñíscola, Vinaròs y Santa Magdalena, con una pequeña salvedad de implantación de clases gratuitas a las personas de la tercera edad de Benicarló

- ¿Qué participación hay en los cursillos?

* Se ha podido comprobar una dedicación exclusiva con un alto nivel de participación de alumnos de las diferentes localidades.

- ¿Qué programación tienen para el 96?

* El **Círculo Cultural** tiene durante el año 1996 un amplio programa a difundir posteriormente en toda la zona del Baix Maestrat, siendo en fechas próximas el Primer Concurso de Bailes de Salón para la tercera edad (Gent gran)

- ¿Tiene algún local, la Asociación?

* El **Círculo Cultural** llegó a un acuerdo con el Parador de Turismo Costa de Azahar de Benicarló (al cual estamos muy agradecidos), por el cual podemos utilizar uno de sus salones, que está hoy en día en plenas reformas y hasta que terminen dichas obras, agradecemos también a los señores Montforte su gentileza por cedernos su local de la calle César Cataldo para nuestras prácticas del baile.

Sólo nos queda felicitar a los miembros fundadores de esta nueva entidad y desearles un gran éxito en todas sus iniciativas.

Regio Cinema de Benicarló
De divendres a dilluns
• Muerte súbita

Auto Escuela
DALMAU

Miguel Dalmau Ibáñez
Ma. Dolores Bayarri Ramón

Seguros Generales

C/ Alcalá de Xivert, 5
Tel. 47 19 04

12580 Benicarló

estudio

Fotos en una hora
Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

FESTA DE L'ARBRE

El mussol, quan estava donant una volada pel terme, ha observat que a la muntanya del Puig hi havien moltes xiquetes i xiquets que es dedicaven a plantar arbres, per això intrigat per aquest fet es va dedicar a escoltar-los per tal d'assabentar-se de les raons que els motivaven a fer un acte ecològic com aquest.

Així va conèixer que hi participaven a la VII edició del Dia de l'Arbre a Benicarló juntament a altres alumnes de centres educatius de la ciutat, i que plantaven carrasques, rou-

res, xiprers, pins,..., per a ajudar una mica a reforestar les muntanyes del País Valencià, molt castigades últimament per l'erosió, la sequera, la pluja àcida i els incendis forestals.

Ara bé el mussol davant de que l'ajuntament estiga realment conscienciat per la problemàtica de la plantació i conservació dels seus arbres, s'ha dedicat a guaitar si aquesta preocupació era real o només un fet puntual motivat per una diada institucional més.

Visitant altres llocs del terme i del casc urbà, el mussol ha contemplat que malgrat ser un terme amb una massa arbòria important, moltes vegades aquesta està molt dei-

xada de la mà de déu, sobretot els terrenys de secà. Però als pocs espais públics del terme on hi ha arbres autòctons, els últims anys han canviat la seua fisionomia per la preocupació municipal per la seua conservació i millora, així anar a la Basseta o sant Gregori cada cop done més joia.

Encara que el mussol creu que a l'ermita de Sant Gregori li conve un esforç econòmic suplementari per part de l'ajuntament per tal d'ampliar la zona pública, per això no estaria gens malament enguany dedicar una partida de diners per a comprar el tros d'ametllers del seu costat i arreglar-lo per a ús públic. Al mateix temps tampoc seria massa desgavellat plantar uns quants lle-

doners a la zona de darrera per tal de garantir en una bona ombra d'ací un quants anys.

Ara bé, on la cosa ja canvia és en quan s'observa la situació de molts arbres dels carrers de la ciutat, uns trencats, altres sense regar, altres desapareguts fa anys,..., per això la regidoria de medi ambient i la Brigada d'obres i serveis haurien d'elaborar un pla assenyat per tal de replantar tots els arbres que hi falten als carrers de la ciutat (palmeres, plataners, acàcies, moreres,...) i al mateix temps evitar el seu malbaratament per manca de cura o gràcies als comportaments incívics d'algunes persones.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 199 _____

Vinguen dies i caiguen pans

Assaig de la mentida

El sociòleg Artur Maria Espiell va dir recentment, en una entrevista, que **convindria invertir el procés electoral i en lloc de dedicar 15 dies a la campanya i un dia a la reflexió, valdria més dedicar un dia a la campanya i la resta de dies a la reflexió.** I afegia: **és més, per què no reflexionar sempre, inclús en temps de campanya electoral?**

Irònic? És curiós que es legisli un dia per a la reflexió, no? (afortunadament no se'ls va ocórrer donar-nos hora).

Els processos electorals tenen algunes altres curiositats. Algunes idees, a base de repetir-les, no només se'ns fan *normals* sinó que, al final, ens sembla que només poden ser d'eixa manera

Els processos electorals tenen algunes altres curiositats. Algunes idees, a base de repetir-les, no només se'ns fan *normals* sinó que, al final, ens sembla que només poden ser d'eixa manera. I molt sovint, les coses poden ser de més d'una manera. Per exemple, el bipartidisme. És una idea *normal*, estesa, una realitat "democràtica", si voleu. Segur que no podria ser d'una altra manera?

Altres cas. És *normal* que alguns partits decidisquen no parlar, per exemple, de pensions durant el període electoral? Per què és *normal* que alguns partits decidisquen no parlar d'algun tema en període electoral? Segurament perquè aquests partits farien la mateixa política en aquests temes i, és possible, que els seus estimats votants no consideraren aquesta política la millor. Són un malpensat?

Quan una promesa electoral es queda en això cap la possibilitat que des del principi haja sigut una mentida. Si faig un raonament com aquest és perquè ja n'hem vist unes

quantas, de promeses electorals no complides. I ningú no s'ha dignat mai a explicar-nos per què han estat incumplides. Crec que es tracta, senzillament, de falta de respecte.

Altra *veritat* feta a base de repetir-la és la idea de que qui s'absté no participa en les eleccions. No és l'abstenció una de les possibilitats que tenim les persones amb dret de vot? Inclús, quan l'abstenció convé als partits majoritaris, aquests tenen la barra de dir que qui no vota no compleix amb el seu deure.

També han fet *veritat* això del *vot útil*. Em sembla una falta de respecte absoluta considerar inútil algun vot.

Després està la qüestió de la por: *Si votes a no sé qui passarà no sé què; si no votes a no sé qui, no sé que passarà ...*

També està això de responsabilitzar a qui no ha votat o a qui ha votat uns altres del que fan els guanyadors. Més barra, perquè l'únic responsable del que fa o del que no fa un govern és eixe govern.

Crec que explicar les possibilitats de govern d'una societat a partir del bipartidisme, del vot útil, de la por, dels pactes de silenci, etc. és retallar la realitat, falsejar-la, és a dir, mentir.

Però clar, els partits majoritaris no poden acceptar que, en alguna mesura, el grau d'abstenció es dega al desencant que ells mateixos provoquen.

Tenim dret a votar o no. Tenim dret a votar a qui ens done la gana. I tenim dret a votar sense temor i farts de que ens diguen que les coses només poden ser com són.

Per tal d'estar preparat per a les diferents classes de mentides, o de veritats a mitges, jo ja estic entrenant-me. Per exemple, us diré que Artur Maria Espiell mai no ha fet cap entrevista, no és sociòleg i, de fet, me l'he inventat jo. Perdó.

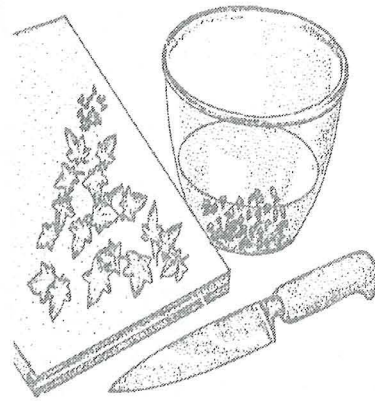
JOSEP FERRER

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

LO MANIFASSER MAJOR

MANDONGUILLES D'ABADEJO

Posarem **e**n remull el bacallà amb aigua mig dia. Després d'açò bullirem un pensament el peix en una mica d'aigua. També pelarem unes patates noves i les farem a trossets per

coure-les amb la molla de bacallà. Aprofitarem aquest temps de la cocció per trinxar una ceba, una mica de julivert i unes dents d'all.

Quan hagen cuit les patates i l'abadejo ho treurem del caldo i desfarem el peix. Anirem amb cura de no deixar-nos oblidada cap espina entre les molletes que anirem posant en un morter. Fet açò i amb l'ajut de la mà de fusta ho anirem remenant amb les patates cuites per fer una pasta homogènia.

Aconsello no fer les croquetes massa grans perquè així és couen millor i queden més cruixents

Calfarem en una paella un raig d'oli per sofregir la ceba i al final, sols al final, hi tirarem un polsim de pebre roig abans d'abocar-ho tot (una vegada escorregut l'oli) sobre la pasta preparada. Acabarem afegint l'all i el julivert trinxats per barrejar-ho una mica més.

Després de l'àpat ja veurem qui talla el bacallà.

L'últim pas serà ajuntar-hi un ou batut abans de preparar, amb l'ajut de dues culleres, les mandonguilles per fregir-les en bona cosa d'oli brunzent. Aconsello no fer-les massa grans perquè així és couen millor i queden més cruixents. Ben doradetes aniran a parar a una plata que ha de fer oblidar, si mana donya Quaresma, les delícies de la carn. Ja ens ho expressa la vella dama amb dos peixos a la mà en la seua iconografia. Després de l'àpat ja veurem qui talla el bacallà

EPÍSTOLA A LA VORA

ANAGÒGICA PUNYETERA

De prop o de lluny,
Corpus pal Juny

A l'habitable ombrívol on sestegen les andròmines abocades a l'Estudi 38 de la *Rue d'une Perle* des del forat del fotograma 8.888/C, anirem a confabular quan a l'edat daurada li apareixin les taques verdes del peròxid de coure, delació superficial de la signatura del frau.

Compartirem l'oblit i la victòria efimera sobre l'execrable moda multimèdia, retornarem amb Dant i els amics de la *partie bianca* dels guelfs a donar canya als guibelins. Ens retrobarem, delectant-nos com ell va fer amb Virgili i li farem pujar els colors a Milton, (a l'amic de Port Lligat no el va fer enrogir ni el mateix Breton). A deixondir del somni irònic de l'idealisme, tot dins d'uns límits, ens ajudaran les Volls Damms amb Hrabal i amb Bukowski. I si ens acomplexen noms com Maiakowsky, sempre podrem refugiar-nos en la conservada conversa de Sanabdon, que a més parla en valencià i tot se li entén.

I si ens acomplexen noms com Maiakowsky; sempre podrem refugiar-nos en la conservada conversa de Sanabdon, que a més parla en valencià i tot se li entén.

Qualsevol dissabte, al capvespre líric de la tardor violeta, passejant camps d'arròs per espigolar, si som vius, ens riurem del mort i del qui el vetlla, i si convé de nosaltres mateix i del mausoleu surrealista de Figueres, tant a prop dels lavabos, tant lluny de la deessa de Púbol...

Pot ser tot plegat ens ho fa dir l'enveja: mai no sabrem fer les culleres... igual!

PD.

*D'altres possibles títols per aquest article, dels quals no en disposem el Copy, actualment propietat dels col·laboradors d'un altre setmanari:

"Dissabte sense sou, dissabte sense sol",
"Pel febrer cada ovella amb el seu corder",
"Cada rat-penat busque el seu forat".

els dies gloriosos

JOSEP M. SAN ABDON

Les dues B

Fa uns anys la professora Pilar Alfonso va voler fer un reportatge per a la revista "El Temps" sobre la cultura a les comarques de Castelló, i es va trobar que no existia res, només dues excepcions, les dues B com ella va escriure, Borriana i Benicarló, les dues ciutats falleres de les comarques castellonenques eren -són- l'excepció en l'erm cultural del nord valencià, i tot això gràcies a dues entitats l'Agrupació Borriana de Cultura i l'Associació Cultural "Alambor".

Borriana i Benicarló, les dues ciutats falleres de les comarques castellonenques eren -són- l'excepció en l'erm cultural del nord valencià,

El proppassat dissabte al voltant d'una saborosa paella, convocats per Joan Garí, president de l'ABC, ens vam reunir representants de les dues entitats per tal d'embastar un projecte cultural d'envergadura, l'edició de "Saidia" del poeta de Benassal, Joaquim Garcia Girona, possiblement el Verdguer valencià, i que l'ancestral meninfotisme del nostre país ha fet que restés fins ara en l'anonimat. També van participar de l'agradosa reunió i de l'ambiciós projecte representants de la editorial Saó, editors de la revista del mateix nom, publicació que mereixeria ser més coneguda i sobretot més llegida, autèntic oasi de difusió de la paraula evangèlica en la llengua del país.

Quan tornàvem cap a casa els noticiaris de la ràdio, difonien els desficacis preelectorals i pensàvem com en la cançó de Raimon, que nosaltres no som d'aquest món.

cinema

JOSEP M. SAN ABDON

El somni americà

Fitxa tècnica: *Todo por un sueño*. **Director:** Gus Van Sant. **Actors:** Nicole Kidman, Matt Dillon, Joaquin Phoenix, Alison Folland, Casey Affleck, Illeana Douglas. **Guió:** Buck Henry. **Fotografia:** Eric Edwards. **Música:** Danny Elfman.

Suzanne -Nicole Kidman- és una jove que aspira a convertir-se en estrella de la televisió, en el seu imaginari camí cap a la glòria es troba amb l'entrebanc del seu marit Larry -Matt Dillon-, el qual únicament aspira a muntar un restaurant, per la qual cosa decideix desfer-se d'ell.

Buck Henry -guionista també de *El graduado*- construeix la història com si fóra un programa de televisió, un "reality show" en què tots els personatges que han tingut relació amb Suzanne van relatant-nos la seua història. Paradoxalment Suzanne assoleix la fama en una gran cadena televisiva després de morta, quan el seu cas se converteix en tema de primera pàgina en els periòdics.

La pel·lícula està contada amb un ritme narratiu molt viu i és una dura crítica en clau de sàtira dels mitjans de comunicació nord-americans,

La pel·lícula està contada amb un ritme narratiu molt viu, molt de reportatge de televisió americana, i és una dura crítica en clau de sàtira dels mitjans de comunicació nord-americans, una societat que com diu un dels personatges cap al final "no ets ningú a Amèrica si no surts a la televisió". Una molt recomanable pel·lícula, d'un director rebel.

Bar restaurante
Berná

Dr. Ferran, 7

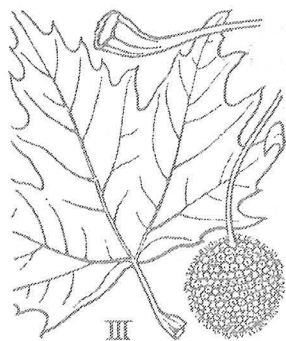

la nostra botànica

JMASCLANS

Plàtan

(Platanus híbrida)

Arbre corpulent, de capçada densament fullosa; escorça recoberta d'una pela verdosa o groguenca que es desprèn periòdicament en plaques. Fulles grans, dividides en 3 a 5 lòbuls dentats; peciol llarg, acabat en forma de pipa. Fructifica a la tardor; fruits petits i reunits fent boles d'uns 4 cm de diàmetre.

Cultivat molt sovint en parcs, passeigs, carreteres, etc., com a arbre d'ombra. És espècie exòtica oriental. Se'n fan plantacions a gran escala per a l'explotació de la fusta.

llibres

COMERÇ SOLIDARI

Educar para la paz

Una propuesta posible-

SEMINARIO DE EDUCACIÓN PARA LA PAZ
LOS LIBROS DE LA CATARATA

Aquest llibre col·lectiu està escrit per una dotzena d'educadors, tant de l'àmbit formal com no formal, que amb exemples i experiències, propostes i recursos mostren com es poden formar persones capacitades per a ser obstacle als valors que alimenten el conformisme, la intolerancia, la competitivitat i altres actituds que fomenten la violència estructural tan quotidiana en els nostres dies.

Naix amb el propòsit de ser una eina per a aprendre a ensenyar i pensar sobre la Pau, un dels problemes que més ens preocupen i que no per això li dediquem l'atenció que es mereix.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

DONAR-LI
UNA OPORTUNITAT
A LA PAU

Parlar de la Pau en aquesta societat nostra fonamentada en valors que li són contraris sol ser una vanalitat retòrica de la qual pocs en fan cas. La Pau ha esdevingut un element estèticament agradable i cada dia més desitjable en les nostres relacions, mancades de la seua presència.

La reivindicació que feia Jonh Lenon de donar-li una oportunitat a la Pau, continua sent una proposta individual i massa minoritària

La reivindicació que feia Jonh Lenon de donar-li una oportunitat a la Pau, continua sent una proposta individual i massa minoritària com per a canviar aquesta situació.

Albert Einsten deia que "el segle XXI serà pacífic, o no serà."

En aquesta setmana en què es recorda el dia internacional de la no-violència, amb actes simbòlics (?), no està de més recordar les paraules d'Albert Einsten que ens advertien que "el segle XXI serà pacífic, o no serà."

Ben mirat potser siga cert i la Pau no siga una proposta més, sinó l'única. De tota manera nosaltres podem continuar confiant en els seus actuals gestors, i esperar tranquil·lament per veure si Einsten tenia raó, o fer allò que estiga en la nostra mà per assegurar-nos de que la tinga.

La Veu
sense afonies

la informació de
primera mà i exclusiva

Fes de la teua compra un projecte solidari!

COMERÇ JUST I SOLIDARI

Sant Joan 9
Tel. 46 06 90 12580 Benicarló

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions
Còpies Color
Consumibles de la marca d'impressores HP
Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

de diumenge a diumenge

ANTONI BASSAS

El Benicarló venç el Benicàssim i s'apropa al líder

Les 4'15 del diumenge 28 de gener. Municipal de la Carxofa. Dos-cents cinquanta-set espectadors (incloent-hi directius, empleats, delegat del col·legi d'àrbitres, vuit periodistes, pares, dones i núvies dels futbolistes i membres i entrenador del juvenil). A la gàbia que envolta els vestidors, els jugadors del Benicàssim (samarreta blau marí amb cridaners remats rojos), la tripleta arbitral (de rigorós dol) i el Benicarló (amb l'uniforme habitual i tot lluint publicitat d'una empresa de neteja de Castelló). El col·legiat cau en que pot tenir problemes amb el roig dels dos equips i els locals es canvien i es visten amb una samarreta blanca que porta la mateixa propaganda que la d'abans.

Surten al camp els jugadors de l'equip visitant, el capità -prou panxut ell- encapçalant una ordinada fila índia; quan arriben al cercle central saluden el públic de tribuna i són aplaudits amb desgana per mitja dotzena d'espectadors

Surten al camp els jugadors de l'equip visitant, el capità -prou panxut ell- encapçalant una ordinada fila índia; quan arriben al cercle central saluden el públic de tribuna i són aplaudits amb desgana per mitja dotzena d'espectadors; acaben per col·locar-se a la porteria que dona a la fàbrica dels Alemanys. Sona l'avant Benicarló, avant (amb lletra i música de l'imprescindible col·laborador de La Veu, Josep Igual) i també en renglera surten els nostres, amb Ilde al capdavant; una vegada al mig del terreny de joc alcen els braços i els aplaudiments són unànimes; es posen a l'altra porteria (òbviament). Per últim, sense pena ni glòria, fan l'aparició l'àrbitre -molt pitet i amb l'esfèrica a la mà dreta- i els seus ajudants, aquests, quan quasi estan al punt de sacada central, corren com a esperitats

un cap a cada porteria, per comprovar si les xarxes tenen algun forat més gros del que és reglamentari. Al xiulit potent i conminatori del col·legiat acudeixen els dos capitans, encaixen tots, àrbitre i jugadors, sortegen el camp i decideixen quedar-se com estan. Treu de centre el Benicarló. Segueixen quaranta-tres minuts i mig d'ensopiment absolut, fins que Castro marca el primer gol.

Mitja part, càstig diví per als oïts procedent dels altaveus i el pernil que li surt a un que és assegut al meu costat. Ja ho toco.

Les 5'22. Sense ordre ni concert salten al camp els futbolistes del Benicàssim, se'n riuen i boten, no els importa massa una nova derrota. Surten els del Benicarló, pareixen més professionals. Finalment l'home de negre i la seua troupe. Tots hem d'esperar a que comence la segona part perquè entrenador i suplents locals encara no han acabat de creuar el camp. Inici espectacular; als dos minuts gol de Castro (amb el cap) i tres minuts després una altre de Josemi, molt festejats pel respectable i per l'home de la megafonia. Segueixen, altra vegada, quaranta minuts d'inflexible ensopiment; els equips dolents, ja se sap, encomanen la seua malaltia als bons. Gràcies a Déu s'acaba el patiment del pitjor partit del que va de temporada.

El Benicarló s'està apropant desvergonyidament al Borriana, que és tan sols a sis punts

Malgrat tot, el Benicarló s'està apropant desvergonyidament al Borriana, que és tan sols a sis punts. L'Almassora només va poder empatar al camp del Mislata. Això va bé.

El proper partit serà al camp del Betxí, un altre dels equips amb aspiracions i que, a més a més, té un extrem que li diuen Amancio. Serà perillós, no? Si no passa res, al proper número, ens contarà aquest partit l'entrenador del Benicarló. I que conste que vosté no s'ho mereix.

en off side

YO

Com a casa

Per segona setmana consecutiva ens hem quedat sense el prospecte que habitualment es reparteix a l'entrada del Camp. Aquesta vegada però hem descobert el motiu, es veu que el redactor en cap de la publicació se'n va anar a Madrid, capital d'Espanya, per tal d'assistir-hi a una fira on es feia propaganda de les dues coses més emblemàtiques i representatives del nostre poble: les falles i la carxofa (o viceversa); aquesta ha estat, i no cap altra, la causa que li ha impedit d'omplir totes les fulles del "libro-dossier". Ens va tranquil·litzar l'explicació que li va fer el responsable de la publicació a un dels anunciants, deixant-li ben clar que per al proper partit tots els problemes, tècnics, naturalment, ja estarien resolts i es podria repartir amb normalitat.

Nosaltres, que a malpensats no ens guanya ningú, creiem que aquest llibret és imprescindible per al bon funcionament econòmic del club, com també ho és la publicitat que s'emet per l'equip de megafonia. Un equip de megafonia que va costar-li a l'entitat molts diners i que hauríem de conservar en bon estat, car forma part de l'escàs patrimoni del C.D. Benicarló. Quede ben clar que els seus propietaris en són únicament i exclusiva la massa social del club.

¿Quin club europeu pot permetre's el luxe de tenir un himne musicat, escrit i interpretat per un poeta dels de veritat?

Els altaveus, com ja hem parlat tantes i tantes vegades, tenen una funció insubstituïble als partits del nostre equip, tant en l'aspecte econòmic, com informatiu com cultural. Sí, sí, cultural. La megafonia ens ha permès la recuperació de l'himne del Benicarló: *Avant, Benicarló, avant*, que ja feia algunes temporades que no sentíem. ¿Quin club europeu pot permetre's el luxe de tenir un himne musicat, escrit i interpretat per un poeta dels de veritat?

bàsquet

El Mobil Record hizo lo que pudo

ANTONIO SÁNCHEZ

Equipos: GEIEG - Mobil Record

Resultado: 77 - 58

GEIEG: Bosch: (4), Boin (12), Fernández (15), Puig (20), Serra, Ullote, Mancheño (2), Ventura (14), Monreal

Mobil Record: Mar (3), Mónica (12), Pepita (12), Esther (16), Ana (9), Inés, Celia

El Benicarló sigue con la racha negativa que tiene encima desde principios de temporada y a pesar de jugar bien sigue perdiendo los partidos por abultados resultados.

Se podría recitar una semana más la misma cantinela de siempre, pues la causa de la nueva derrota benicarlanda sigue siendo la misma que toda la temporada, la que todo el mundo tiene en mente.

El partido empezó muy bien para el Mobil Record, que durante toda la primera parte supo, con su juego agresivo en defensa y el acierto en el tiro, mantenerse en el marcador e incluso ponerse en muchos momentos por delante en el tanteo, lo que hizo que el nerviosismo se adueñara del equipo contrario, al que el Benicarló supo mantener maniatado en todo momento.

La segunda parte fue bien distinta a la primera y el Benicarló, como siempre, se vino abajo como consecuencia de las faltas personales, de la baja de Núria y del cansancio que supone jugar prácticamente 40 minutos con 6 jugadoras únicamente.

El GEIEG con más plantilla y una jugadora resolutiva como es Ventura, que aunque lesionada se vio forzada a jugar vista la primera parte, se hizo en la segunda mitad con el partido y dominó completamente el juego gracias a una presión de la que las benicarlandas no supieron salir en ningún momento.

Poco más se puede comentar que no se haya dicho antes, pues estaríamos siempre repitiendo lo mismo durante mucho tiempo. Lo único que se puede hacer en estos momentos es apoyar en todos los sentidos al equipo, tratar por todos los medios de que la moral y el ánimo del equipo no se venga abajo y eso se consigue haciendo lo que hasta ahora Benicarló no ha hecho, que es ir al pabellón a animar y que las chicas del Mobil Record se vean respaldadas por su ciudad y no como ahora que se les da la espalda causando una imagen lamentable en los partidos.

A punt de guanyar

J.M. CORNELLES MONCHO

Fitxa tècnica: 15a jornada

Equipos: C.B. Benicarló - Escuelas Pías

Resultado: 78 - 84

Anotadors del C.B.

Benicarló: Jorge Lara (11), Fede (23), Andrés(8), Javi (1), Jorge (12), Jaime (13), Dani (-), Moncho (5) i Salva

ajudat pel públic, va començar la gran remuntada que el va portar fins a posar-se a 2 punts dalt del marcador, però el joc exterior de l'equip visitant, i les jugades individuals dels seus millors jugadors, van fer que l'esforç realitzat per l'equip local no valguera per a res, i l'Escuelas Pías va aconseguir emportar-se els dos punts a València.

Molt bona imatge és la que va mostrar aquest dissabte el C.B. Benicarló, jugant un partit molt seriós i plantant-li cara a un dels dos equips que ocupa la part alta de la tabla, l'Escuelas Pías. Ara ja podem dir que si els pròxims partits que juga el nostre equip, el juga de la mateixa manera que va fer dissabte, ja es podrà començar a pensar en sumar victòries, i no derrotes.

Parlant ja del partit, cal dir que en la primera part el C.B. Benicarló va sortir mostrant un bon bàsquet, però l'Escuelas Pías, mitjançant el joc exterior va saber anar sempre per davant en el marcador.

En la segona part el Benicarló ja va sortir amb un desavantatge de 12 punts, i aquests posteriorment van aplegar fins a 23 cap a la meitat de la segona part, en aquell moment, el C.B. Benicarló,

Cal destacar la gran actuació del pivot juvenil benicarlando, Jorge, que va haver de jugar durant tot el partit

També he de parlar obligatòriament de la gran actuació del pivot juvenil benicarlando, Jorge, que va haver de jugar durant tot el partit, degut a l'absència de dos dels pivots, titulars Monolo i Luis David.

La pròxima setmana el C.B. Benicarló visitarà la pista de l'últim classificat La Salle "B", i té totalment l'obligació de guanyar perquè si no es guanya s'haurà acabat quasi tot. Sort.

més ràdio
EMISSORA MUNICIPAL
BENICARLÓ

la claca

Volei platja

✍ ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

Encara que el sol no ha canviat el color de la nostra pell, senyal inequívoca de la llunyania de l'estiu, em sembla adient comentar alguns aspectes del volei platja local. Hi ha alguns esdeveniments que pareixen amarrats a unes dates concretes: els torrons es mengen al Nadal, les falles es planten al març i les festes patronals arriben a l'agost. D'aquesta forma la pràctica del volei sembla estar subvencionada per l'arribada del bon temps.

Durant la resta de l'any els practicants del volei es col·loquen l'abric i busquen un lloc on gaudir d'una xocolata calenta. Pareix (és) clar que la pràctica d'aquest esport s'allunya de les platges durant el mal temps però el que no s'entén gaire és que no s'obte per la modalitat clàssica de pista coberta.

La pràctica del volei als dos instituts locals s'està convertint en els darrers anys en una de les primeres atraccions de l'assignatura d'educació física.

La pràctica del volei als dos instituts locals s'està convertint en els darrers anys en una de les primeres atraccions de

l'assignatura d'educació física. Pel que sembla és més interessant que memoritzar aspectes teòrics de l'organisme humà. Aquests mateixos joves són els que, imitant el model americà, s'aproparan d'aquí uns mesos a les platges (si es treu tota la brossa abans) amb la pilota de volei i les ulleres de sol. I, un cop arribada la nit, participaran en un torneig d'estiu que congrega moltes més persones que qual-sevol altre esport.

Totes aquestes dades ens indiquen que existeix afició per aquest esport. Ara tan sols ens falta que algú s'anime a encarrilar aquest corrent per tal de no deixar-lo passar, com si d'una simple moda es tractés.

L'estaca

La manca d'àrbitres que surten de la nostra localitat. Salvant algunes excepcions són pocs els que s'atreveixen a lluitar contra el centralisme provincial i els insults de jugadors i públic. Esperem i no desesperem

RESTAURANTE

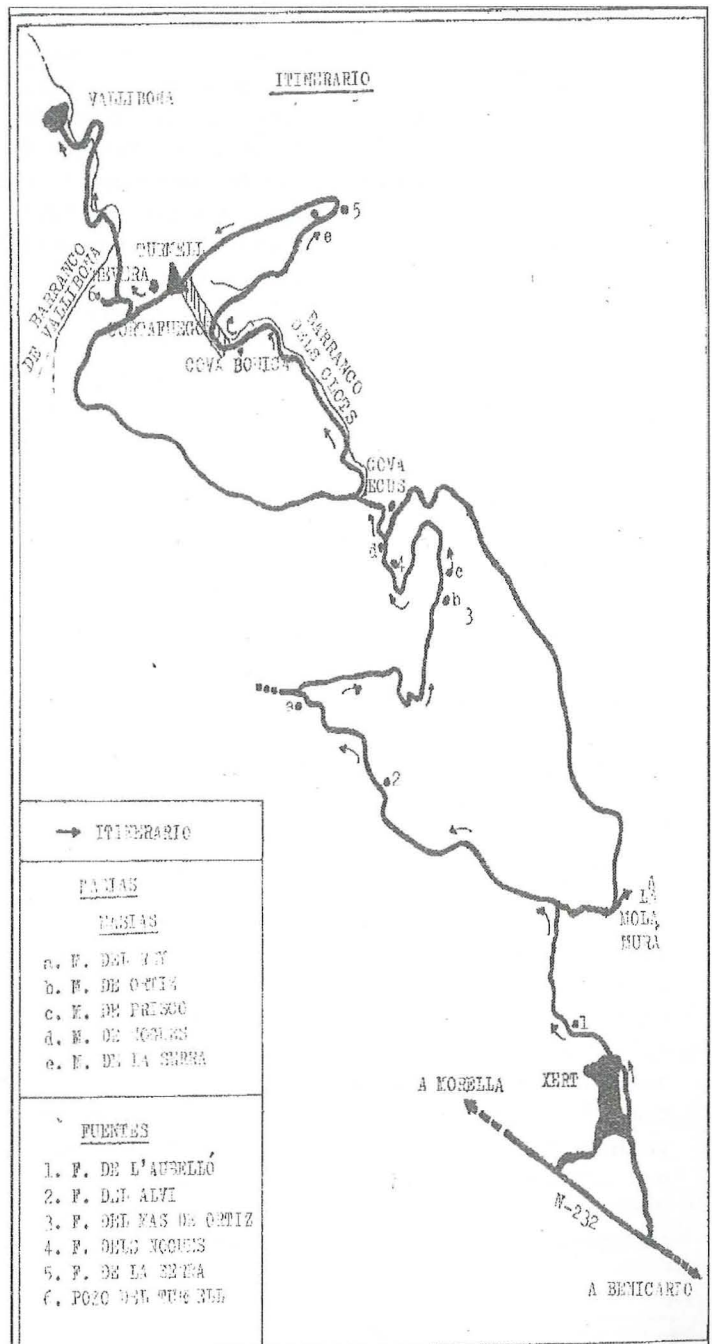
El Cortijo

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580 - BENICARLO
(CASTELLÓN)

amunt i avall

Xert-Vallibona (i 5)

✍ CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

Plànol de l'itinerari Xert - Vallibona

Passa La Veu

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MOT ENCREUAT Núm. 23 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											■
2						■					
3							■				
4										■	
5			■								
6				■				■			
7		■							■		
8							■				
9	■									■	
10					■						■
11	■						■				

HORITZONTALS:

1. Corral cadufero. 2. De qualsevol manera. Té un apetit insaciable. 3. Poesies. Objecte. 4. Calmar, assossegar. S. 5. No riu del tot. Ja em perdonaieu, però alguns cabassets ho són. 6. Cabell de color entre el castany clar i el groc d'or. Òscul. Carrer francès. 7. E. Tota classe d'ocells de corral. No està feta perquè li falten les vocals. 8. Serena, rosada. Proveïska d'anses. 9. Afllicció, malenconia. S. 10. A l'inrevés, fer el niu. Embassament de l'aigua d'un corrent. 11. Mas menut. Rucs.

VERTICALS:

1. Persones molt enganxoses, difícils d'esquivar. R. 2. Desgast, corrosió. A l'inrevés, lleve la vida. 3. Dos més un. Recipient molt gros, generalment d'espart, que forma bossa a cadascun dels seus extrems i serveix, posat a través damunt una bèstia, per a transportar terra, palla, fems, etc. 4. Està habitat per iemenites. Situats a prop. 5. Àngels representats només amb un cap de xiquet amb dues ales. E. 6. U. Duresa, inflexibilitat, rigor. 7. A l'inrevés, matrícula de Girona. Molèstia, obstacle. Existeix. 8. Botiga, establiment. Més que no cal. 9. Les fulles aromàtiques d'aquest arbre s'usen de condiment i per a coronar emperadors romans. Embarcacions. 10. Poden ser passats per aigua, durs, fregits ... Emanacions d'olors, més o menys, desagradables. N'hi ha de bord, de roca ... 11. Recipients menuts, amb ansa, per a prendre café, te de roca, etc. S.

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORITZONTALS: 1. Manifassera. 2. Unívoc. Amic. 3. Som. Mística. 4. Sufllé. Error. 5. O. Eina. AA. I. 6. Les. Tríptic. 7. D. Dante. Ni. 8. Misèries. So. 9. Ateu. Cr. Et. 10. Pam. Paelles. 11. Arada. Salut.
VERTICALS: 1. Mussol. Mapa. 2. Anou. Editar. 3. Nimfes. Sema. 4. IV. Li. Déu. D. 5. Fomentar. Pa. 6. Ací. Àrnica. 7. S. Se. Iteres. 8. Satrapes. La. 9. Emirats. Ell. 10. Rica. Insteu. 11. Acaricio. ST.

VIATGE CULTURAL A MADRID

Organitza: Associació d'Arts Plàstiques
 Dies : 10 i 11 de febrer
 Visites a la Fira d'Art Contemporani, Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia, Visita panoràmica per Madrid, Museu del Prado i al Monestir de les Descalces Reials.
 Places limitades (55). Preu: 10.000 pts
 Informació: 47 45 58 (Miquel), 48 00 53(Conxa) i 47 00 50 (Enric).

PRESENTACIONS FALLERES

Dissabte dia 3 de febrer: Falla **La Barraca**
 Diumenge dia 4 de febrer: Falla **El Grill**

ENDEVINALLES

1. Quin animal és el que té més dents?
2. Quin animal té les cames al cap?

ACUDITS

- Per què els de Lepe fiquen el "Niñet" al microones?
- Per a dorar-lo
- Li agraden els bous?
- Sí, molt.
- Doncs, té vosté el mateix gust que les vaques.
- Manolo, fa trenta anys que estem casats i no m'has comprat mai res
- Ai! Que què vens?
- Antonio, besa'm...
- Nooooo
- Va, Antonio, besa'm...
- Que no...
- Va Antonio, que totes les parelles es besen
- Sí Miguel, però les de la guàrdia civil no.

Solucions a les endevinalles:

1. El ratonsto pères
 2. El poll

NI CREIX NI MEIX

JOAN GREGORI ALBIOL

Ali, Camali i els clàssics

Com de costum, dissabte passat vaig entrar al quiosc per comprar la premsa i, mentre la xica acabava d'atendre una dona d'aspecte endiumenjat, vaig fer una ullada al prestatges. Reconec, mancat com està el meu poble d'allò que es coneix amb el nom de llibreries, el quiosc és el succedani més reconfortant que he trobat. Aquell dia, per què negar-ho?, em vaig detenir especialment en les *cover girls* més atrevides i, sobre les revistes que més prometien, em va sobtar un cartell. Semblava deixat aparentment a l'atzar però allí, a l'extrem estratègic de la lleixa, sobre aquelles publicacions, algú l'havia dipositat amb cura perquè els clients el llegissen per força i estalviassen a la dependent de donar moles-tes explicacions. Amb èmfasi sobre les majúscules, en aquella lletra rústega que contrafeia un rètol imprès, una veu anònima comminava: *Reservado Tertulia Siglo XXXI*.

En aquella lletra rústega que contrafeia un rètol imprès, una veu anònima comminava: *Reservado Tertulia Siglo XXXI*.

Un, que ja és grandet i té uns estudis, no va tardar a capir que en aquell racó temperat, a recer de fumadors abjectes i de la bandúrria dels obrers que hi van a esmorzar, s'hi devia reunir un selecte grup d'harúspexs desocupats a conversar i a extreure'n vaticinis. És clar. Si per a mi el quiosc era la metadona capaç d'alleugerir la magra oferta editorial del meu medi natural, aquells que prenien el *pulso a la actualidad informativa* bé hi devien haver trobat el millor lloc per a bastir profundes disseccions sociològiques. Al cap i a la fi, en aquell local, reblit fins a l'enciclopedisme de ferotge actualitat, era on tenien a mà la bibliografia més adient als seus objectius.

Per a mi el quiosc era la metadona capaç d'alleugerir la magra oferta editorial del meu medi natural

No us cregueu. Tot açò que ara m'ha costat déu i ajuda d'explicar-vos ho anava jo pensant mentre dipositava sobre el mostrador l'import de la compra. Encara no havia, però, espi-golat totes les monedes de la torna (ens costa prou, als qui ens mengem les ungles!) que em vaig sentir a l'esquena dues veus conegudes saludant-se. Em vaig girar amb fingida naturalitat i, després de complimentar els dos eruditíssims conciutadans, vaig decidir, atès que jo ja havia pagat, d'afegir-me al grup. Ho vaig deixar anar i, amb l'alacritat que els caracteritza, els novinguts van disposar per a mi un catret del tot semblant als dos que havien tret de darrere la porta però uns centímetres més baix. La naturalitat amb què xafaven aquell terreny de

llisquent informació i la displicència que manifestaven davant aquells cúmuls de bibliografia recent auguraven una conversa profitosa. Per a mi, és clar.

—Mireu, sembla que tenim un setmanari nou a la ciutat.

—Quin, us referiu a aquell dels comunistes? Crec que ja en parlàrem...

—No, aquest sembla seriós... a veure... i en color!, bé, almenys les portades, que ja és!

—Segurament es tracta d'un grup de comunistes que ja s'han enriquit...

—Impossible, veig que escriuen en castellà...espereu, que hi vénen les fotografies dels col·laboradors.

—Em fa l'efecte que aquest el reconec. No és aquell insigne autor gallec tan ventrut i tan premiat?

—Crec que erreu, aquest no és tan calb i, pel que diu, sembla més preocupat per l'espontània passió dels adolescents, sobretot si és pública. Llegeixo que desaprova les relacions prematrimonials i el que opina sobre la *quaestio disputata* que anit precisament va centrar el debat de *Carta blanca: Casarse de blanc: parlaven els hittites valencià?*

—Els convidats devien ser d'excepció...

—No us ho penseu, excepcionals!

—A propòsit, ¿no diu res aqueix article sobre les bodes de l'alcalde de Saragossa? Tinc entès que també s'ha casat fa poc, de blanc, i crec que ja s'afaitava, vull dir, que gaudia d'una edat provecta.

—Bé. Pot ser que ho deixem estar. Sabeu que hem vingut per a parlar de literatura, dels clàssics. Què n'opineu, d'aquell famós epigrama que hom va dedicar a l'il·lustre Villamediana:

*Las coplas todas leí
y el culo me fuí a limpiar
pero púseme a pensar
que eran del Conde y temí.*

—Certament, digne d'un nobel.